

YENİ AKREP

ULUSLARARASI KARİKATÜR VE MİZAH DERGİSİ (EYLÜL 2006) YIL: 4 SAYI: 50

NEŞE BİNARK
(SAYFA:2'DE)

HÜSEYİN ÇAKMAK
(SAYFA:3'DE)

İZEL ROZENTAL
(4. VE 7. SAYFALAR)

ULUS İRKAD
(SAYFA:13'DE)

"THE CARTOONİSTS' PARTY"
(16-19 PAGES)

CARTOON BY: ARISTIDES HERNANDEZ-ARES (CUBA)

BİZİM KARİKATÜR

DR. NEŞE BİNARK

BARIŞA UÇURULAN ÇİZGİLER

RUHU kötürüm kalmış insanlardır çizgi dışı savaşanlar! Savaş denen şey kendi içinde; kaos yaratan bir ucube, kime nasıl sıçrayacağı kestirilemez bir veba, çizgilerle sınırlı olduğu iddia edilen ancak çizgisizleştirilmiş bir yamuk! Köşebentleri silinmiş boş bir çerçeve, içi dolarken boşalan bir resim! S-A-V-A-Ş... Aralarına tireler atıldığında bile ürkütücü bir sözcük...

"Savaş" ve "Barış" içeriğinde barındırdığı tüm tezatlıklarıyla, var olduğundan beri karikatürlere konu oluyor. Karikatür sanatçısı, acıyı resimliyor, var oluş çabalarını, özgürlükleri ve bunlara varmak için kat edilen yolların dikenlerini çiziyor, görmeyen gözlerle tarama ucu batırıyor... Karikatürlerde, savaş denilen şeyi başlatana "aferin" denmiyor, alınına öpücük, boynuna madalya takılmıyor çizgilerle...

Karikatürler bazen bomba olarak kullanılabilirlerse de bombalayanları ve onların verdikleri zararı resmetmeyi uygun buluyor. Karikatürcü, kan dökmüyor çizerken, dökülen kanların hesabını soruyor, insanlık adına! Kaleminin ucundan kan damlayan çizim yok, kan gölüne tarama ucu batırıp çizim de yok! Rastlamadım, bilmiyorum. Varsa da, birkaç çizgiden sonra dışlanıverir zaten... Bir karikatürcü için, acının karikatürünü çizmenin kendisi acı verici bir duygu! Savaşın değil barışın çizgileriyle gülücükler kondurmak, çiçekler açtırmak dururken beyaz kâğıtta, hangi karikatürcü öldürülen bebekleri çizmeyi tercih edebilir sorarım size? Birinci Dünya Savaşı yıllarında çizilmiş karikatürlerde, savaş cephelede geçiyor, askerler arasında. İkinci Dünya Savaşı'nda da bu bakış bozulmuyor. Cepheden çıkıp sivilleri vuran savaşlar kâğıt üzerine düşeliberi, kopmuş kollar bacaklar çizilmeye başladı karikatürlerde. Hele hele çocuk ölümleri, masum sivillerin katledilişi... Gelişen dünyanın pislikleriyle beraber karikatürler de değişiyor artık, sivri diliyle, gerçeği kanırta kanırta belgeleyen karikatürler türedi. Artık, savaşla ilgili bir

karikatür çizmek için, gerçeği kara ya da ak mizah diliyle dile getirmeye çabalamaya gerek yok çizim için! Olanca çıplaklığıyla gerçeği, sadece gerçeği çizmek bile yetiyor artık. Almanya'da yayımlanmakta olan Don Quichotte mizah dergisi 1-7 Eylül 2006 tarihleri arasında İstanbul Nâzım Hikmet Kültür Merkezi'nde uluslararası bir karikatür sergisi açıyor. 30 ülkeden 80 çizimci 200'e yakın karikatürüyle katılıyor bu sergiye... Dünya çizimci Ortadoğu'da yaşanan, adı savaş bile olamayan bu saldırıları çizerek kınıyorlar ve "savaş hayır" diyorlar. Karikatürcüler Derneği de bu yıl uluslararası Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması'nda "Barış" konulu karikatürlere ev sahipliği yaptı. Savaş denen trajediye hiçbir karikatürcü seyirci kalmıyor, tüm diğer "görmüyorum, duymuyorum, konuşmuyorum" deyip de üç maymunu oynayanlar gibi... Avrupa'da insan haklarını savunanlar, uzayda bir gezegende insan hakları ihlali olsa atlayıp gidecek, kendini gösterecek ama nedense gözler önünde sergilenen bu icraatlara tepkisiz kalıyor.

Çizimin doğasında var, eğilip bükülmek, katlanıp kırılmak, zorlanıp zorlamak. Zoru başarmak, zoru anlatmak, zora ışık tutmak ama zora koşmak değil... Karikatür, bildiği en kısa yoldan anlatıyor demek istediğini, evetse evet, hayırsa hayır!

Ve karikatürcüler çizgileriyle konuşuyor: "Savaşa Hayır" diyorlar...

Ölümlere hayır, çocuklar yaşasın, bebekler öldürülmesin, emzik yerine kurşunlar boyunlarına dolanmasın bebeklerin diyor karikatürcüler... Yaşamı çizmek istiyor, sevgiyi belki, acıları çizmek acı veriyor çizime...

Karikatür değişiyor...

Çizim değişiyor...

Dünya değişiyor...

Savaş denen kötülük, kirlitmeye devam ediyor beyaz kâğıtları...

Çizimlerin kalemleri olduğu kadar silgileri de var.

IRAN CARTOON MOGADISHI

INTERNATIONAL CARTOON WEB SITE: <http://www.irancartoon.com>

الفراعنة
Pharaohs

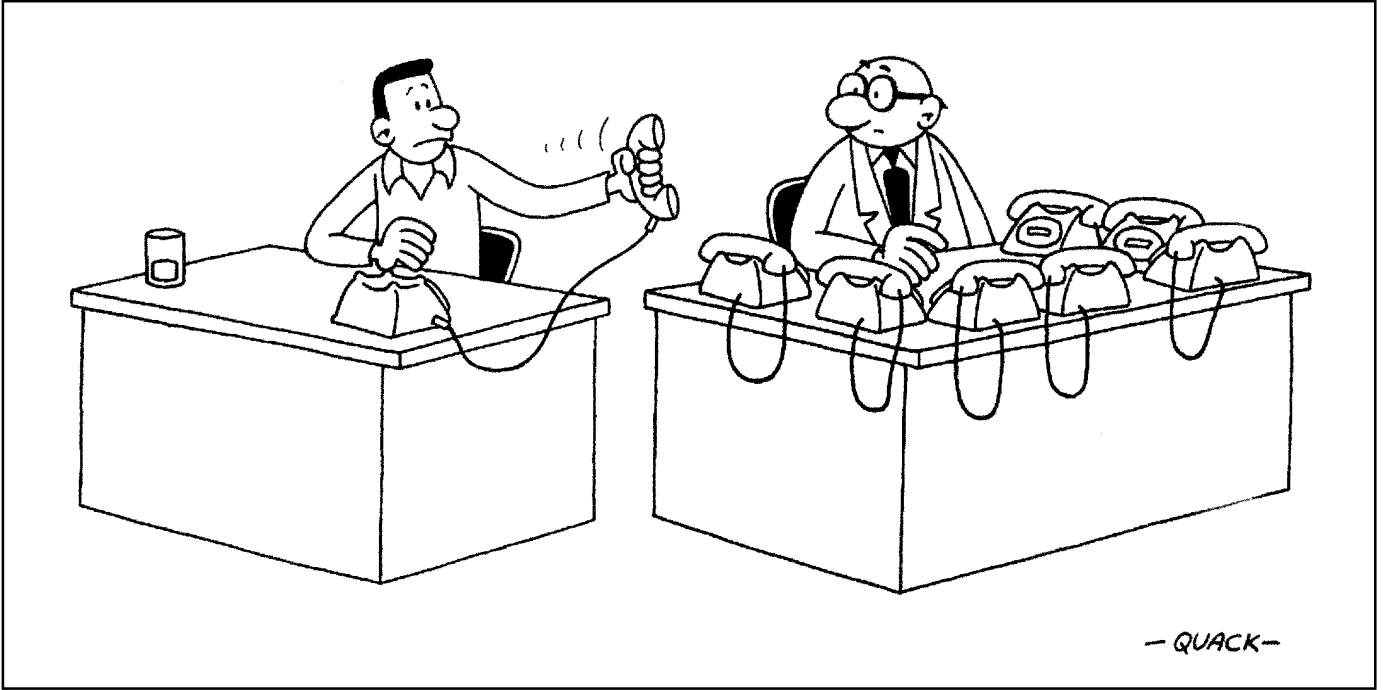
INT (MONTHLY) DIGITAL CARTOON MAGAZINE: <http://members.lycos.co.uk/pharaohegypt>

DÜNYA KARİKATÜR SANATINDA BENZERLİKLER SIMILARITIES IN THE WORLD CARTOON ART

HÜSEYİN ÇAKMAK

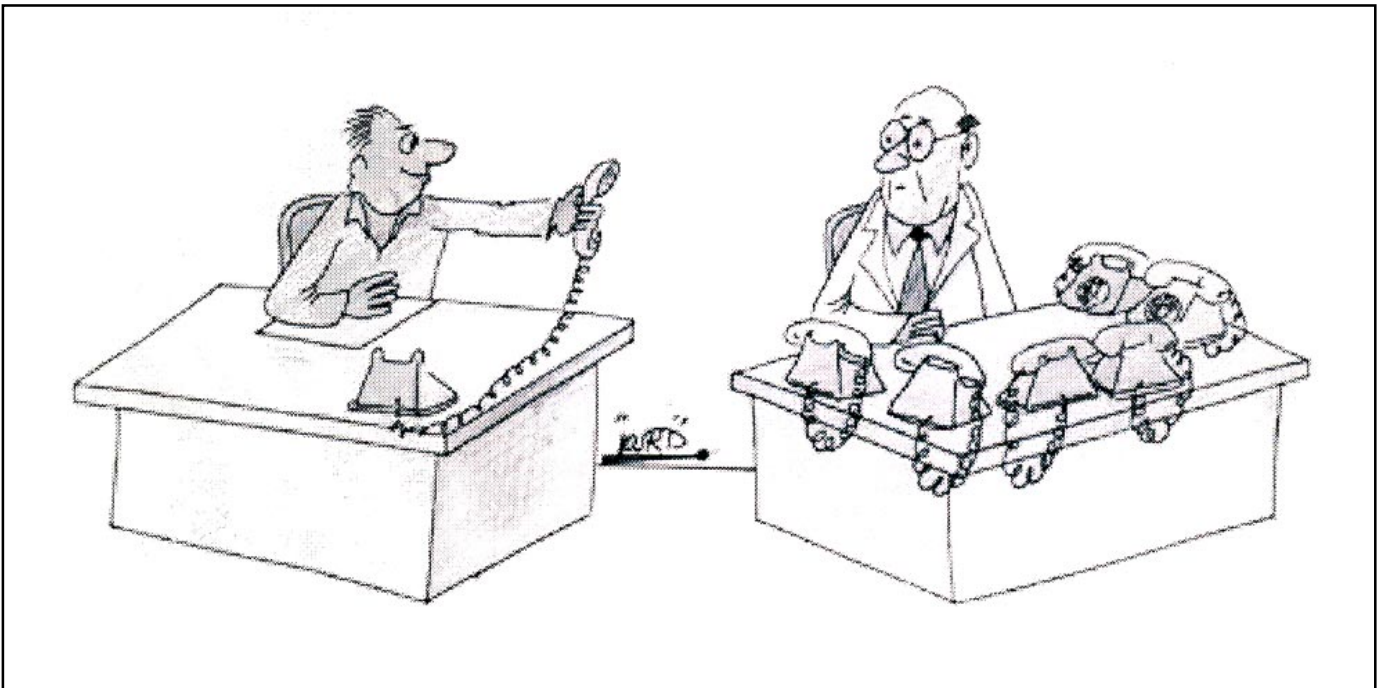
Bu sayfada yayınlayacağımız karikatürler, Dünya Karikatür Sanatı'ndaki benzer karikatürlerden oluşacaktır... Benzer karikatürleri yayınlamamızdaki amaç herhangi bir tartışma ortamı veya suçlama yaratmak amacını taşımamaktadır; sadece ve sadece Dünya Karikatür Sanatı'ndaki benzerlikleri ilginçlikleri ortaya çıkartmak ve tekrarlanmasını önlemektir...

The cartoons we are going to publish in this page are those examples from the World Cartoon Art which are similar to each other... By doing this, we do not have any aim of creating an atmosphere of discussion or accusing anyone... We aim only and only at showing the similarities in the World Cartoon Art and preventing their repeat...

DANNY DE HAES (BELGIUM)

XV. International "Hürriyet" Cartoon Contest (Frist Prize) Albume, Aydın Doğan Foundation Publication, 1998-Turkey

M. K. KURD (PAKISTAN)

39. International "Knokke-Heist" Cartoon Festival Albume, Davidsfonds-Leuven Publication, 2000-Belgium

TAN ORAL İLE YÜZ-YÜZE

İZEL ROZENTAL

Tan Oral ile tanışıklığım 1991 yılına dayanır. O yılın sonunda ilk sergimi açmış, tanışmadığım halde çizgisini sevdiğim bazı karikatür ustalarını sergimin açılışına davet etmiştim. Tan Oral, kadim dostu Behiç Ak ile birlikte gelmişti. Kim derdi ki o gün, sonradan sayısız sergiyle perçinlenecek güzel ve sağlam bir dostluğun temeli atılıyordu.

Gerçekten de 91'den bu yana, gerek yurtiçinde, gerek yurtdışında, Tan Oral ile birlikte pek çok etkinliğe katılma şansını yakaladım. Bunların büyük çoğunluğu karikatür sergileriydi. Ama özellikle 1998 yılında başlattığımız bir girişim var ki, bu yazının da kaleme alınma nedenini oluşturuyor.

Yüz yaşındaki metruk bir sinagogu sanat merkezine dönüştürmek, üstelik bu eski ibadethaneyi inançları konu alan kavramsal bir karikatür sergisiyle açmaya yeltenmek akli başında bir insanın yapacağı iş değildi. Ama yaptık! Üstelik, İnançlar Sergisi'nden bu yana Schneidertempel Sanat Merkezi'nde otuzun üzerinde sergi düzenlendi. Farklı konularda yüzlerce karikatür, resim, fotoğraf ve kartpostal sinagogun duvarlarına çivilendi.

Çivilendi derken bunu gerçek anlamda söylüyorum, zira hemen hemen bütün sergiler için Tan Oral bir yerleştirme planı hazırlıyor ve açılıştan bir iki gün önce, ellerimizde çekic ve çivilerle sergiyi kurmaya girişiyorduk. İlk zamanlar, çekici çiviye isabet ettiremeyip parmaklarımı şişirdiğim, tırnaklarımı morarttığım çok oldu. Ama zamanla Tan Oral'ın engin deneyim ve ustalığından yararlanmayı bildim ve sonunda "gözü kapalı çivi çakma" mertebesine ulaştım.

2005 yılının sergi programını yaparken, kendi karikatürlerimizin çivilerini çakma zamanı gelmedi mi diye düşünüyordum ki, Tan Oral yeni bir projesinden söz açtı. 'Yeni bir' diyorum zira Tan Oral'da proje çoktur. Ne var ki, 'fikirli adam tembel olur' deyişini doğrularcasına bu projelerin pek azı hayata geçer. Ancak bu seferki proje kolaylıkla hayata geçirilebilecek gibiydi: Bugüne dek çizmiş olduğu çeşitli portrelerden bir seçkiyi sergilemeyi arzuluyordu. İş basitti. Portreler nasılsa şu veya bu nedenle çizilmiş, bir dosyada hazır bekliyordu. Tan Oral iyi bir arşivcidir. Çizimlerini kategorilere ayırır, öyle dosyalar. Şöyle ki tencere konulu bir sergi mi var, derhal tencere dosyası açılır, yıllar içinde ne kadar tencereli karikatür çizilip birikmişse bir bir ortaya çıkarılır. Tencere başlıklı karikatür sergisi hazır!'

Henüz 2004 yılının Kasım ayında'ydık, gelecek yılın Mart ayına kadar bu sergi hem yetişir hem yakışır dedik ve programa aldık. Sanırım Tan Oral'ın sıkıntılı günleri öyle başladı. Mart ayında galerimiz boş kalmasın diye Şubat ayındaki serginin süresini biraz uzattık. Nisan ayı doluydu ama Mayıs'ın ortasında yer vardı. Tan Oral'ın sergisini yeniden, bu kez Mayıs ayına programladık. Ancak çok geçmeden bu serginin Mayıs ayına da yetişemeyeceği anlaşıldı. Sergiyi üçüncü kez erteledik. Yazı atlatalım, sanat merkezinin sezon açılışını sonbaharda Tan Oral ile yaparız bari dedik...

Sezon açılışını da ıskaladık ama sergi 22 Eylül'e yetişti. Tam iki yüz doksan portre-karikatür Schneidertempel Sanat Merkezi'nin duvarlarını süsledi. Yalnız duvarlar mı? Bir o kadar da portre masalardaki dosyalarda teşhir edilmişti. Sergiyi ziyaret edenler portreleri hayranlıkla uzun uzun inceliyordu. Gönül rahatlığıyla diyebilirim ki, Schneidertempel Sanat Merkezi'nde o güne kadar gerçekleşen en kapsamlı ve zengin sergi sıralamasında 'Yüz Yüze' rahatlıkla ilk sıralara yerleşmiştir. Ve güzel olan her şey gibi, ne yazık ki bu sergi de çabuk bitti. Ancak serginin bir yadigarı var: Yüz Yüze adlı kitap Pan Yayıncılıktan, sergi ile eş zamanlı olarak yayınlandı. Yüz Yüze'de, sergide teşhir edilen portrelerin pek çoğunu bulmak mümkün. Ne var ki kitap sergiden oldukça farklı bir grafik anlayışla tasarlandı. Bu özellik Yüz Yüze'yi bir sergi katalogu olmaktan çıkarıyor. Tan Oral ile Yüz Yüze söyleştik:

PORTRE: CEMAL NADİR GÜLER

-Bu kitabın bir macerası var, biliyorum. Bu macerayı özetler misin?

-Şimdi İzel, yıllar önce birşey çizmek ve çizdiğini saklamak çok zevkliydi. Konuyla ilgili kitap biriktirmek, aramak bulmak çok keyifli şeylerdi. Şimdi toplayıp biriktirdiğim karikatür kitaplarımdan nasıl kurtulacağımı, yıllarca çizip dosyalarda çekmecelerde biriktirdiğim şeyleri ne yapacağımı bilemiyorum. Yani zevkli başlayan bir uğraşın çok zevkli olmayan sonucuyla karşılaştım. Çizdiğim portreleri de bir dosyada toplamışım ve dosya patlamak üzereydi. Ara sıra bir şey ararken, dosyayı karıştırdığımda bu birikim beni hem rahatsız, hem tahrik ediyordu. Birileriyle mutlaka bunu paylaşmalı ve bu dosyadan kurtulmalıydım!

-Yanılıyorsam yola çıkarken kafanda yüz adet portre sergileme fikri vardı?

-Vardı. Şöyle; sergi için birçok isim geçmişti aklımdan. Türkçe'deki yüz sayısı ile simayı çağrıştıran yüz benzerliği gibi... Ama bunu birçok kişi, başka kitaplarda kullandı. Kullanılanların hepsini eledim kafamdan. Dosyadaki çalışmalara baktım; bunların bir kısmı gazete için belli bir sebeple çizilmiş portreler, bir kısmı da tamamıyla keyfime göre yapılmış, yani hoşuma giden insanları çizmişim, hatta bir kağıdın köşesine çizilmiş küçük bir kroki bile kopartılıp dosyaya atılmış... Sonunda aşağı yukarı üç yüzü çok aşan bir koleksiyon çıktı ortaya.

-Aslında kitabın uzunca sayılacak bir hazırlık süreci var. Yanlış hatırlamıyorsam biz bu sergiyi Mart ayında açmayı planlamıştık, yetişemeyince sonbaharı beklemeyi uygun bulduk. Eylül başını düşünürken, sonuna sarkıttık...

-Çok doğru. Ben o kadar masa başında oturmaya alışkın değilim, ama bütün yaz bilgisayar başında geçti. Bu sözünü ettiğim çizimleri bilgisayara yükledikten sonra hepsini birer birer elden geçirdim. Çünkü üç santim boyunda olan çizimler de vardı, bir sayfa büyüklüğünde olanlar da... Hatta üst üste çalışılmış karışık çizimler de vardı. Bütün bunları bilgisayarda sergilenebilir hale getirmek ayarımı aldı.

-Peki sergilenebilir hale getirirken mi kitaplaşabilir hale geldiklerini fark ettin?

TAN ORAL İLE YÜZ-YÜZE

-Sergilenmek üzere ortaya çıkan malzemenin ortak karakteri yoktu, çok çeşitliydi. İçinde tanıdık tanımadık, hatta ismini bile unuttuğum, hayatta belki bir defa gördüğüm ama etkilendiğim kişilerden, edebiyatçılara, yazarlara, politikacılara, ünlü kişilere kadar..herkes vardı ve eş değerdedi. İşte böyle bir sergi çıktı ortaya. Her sergi gibi bunun da bir kitabının oluşmasını istiyordum. Schneidertempel Sanat Merkezi katkıda bulundu, Pan Yayıncılık da bastı..Daha önce iki kitabımı tasarlayan ve bu kitaplarla ödül kazanan Çağla Turgul YüzYüze'yi de tasarladı. Çok da iyi oldu. Sergiyi hazırlarken kendime tanıdığım özgür tutumun kitap tasarımı için de sürmesinin doğru olacağını düşündüm. Ve bütün malzemeyi ona teslim ettim. Dedim ki, işte elde bunlar var, bunlardan bir kitap yap.

-Peki bu süreç içinde hiç müdahale etmedin mi? Yani sergideki çizimlerin bazıları kitapta yer almıyor...

-Evet, kitapta ikiyüzyirmibeş çizim var, sergide üç yüz kadar...

-Masa üstünde duranlarla birlikte...

-Altı yüzü geçiyor o zaman... Çağla da iki aya yakın üzerinde çalıştı. Benim beklediğim şeydu, bilgisayar ortamında verdiğim çizimlerin iyi bir sayfa düzeniyle kitaplaşması... Zaten alfabetik olmasını kararlaştırdık, sergide de öyleydi. Sonunda aradı ve ürkek bir sesle çalışmayı görmemi istedi...

-Baştan mı çizmiş yoksa?

-Tabii ki değil...Ama bütünsel bir iş çıkmış ortaya. Bir defa bütün renkli çizimleri ortak bir anlayışa getirmiş. Kapakta kullandığı birkaç uçuk rengi içeride de hep sürdürmüş...

-Yani sergilenen portreyle kitaptaki portre arasında fark var?

-Var. Renk ve kadraj farkı var. Sergileme için düşünülen çerçeveler, fonlar vardı, bütün bunlar atılmış! Hayallerimin dışında bambaşka bir olayla karşılaştım! Aslında benim kafamdaki yapılsaydı, serginin bir katalogu olacaktı. Oysa karşımda kendi başına söz söyleyebilen başlı başına bir kitap vardı artık.

-Zaten kitaba bakınca da hiç sergi kataloguna benzemiyor. Oysa ortada göze batmayan önemli bir müdahale var... Sihirli bir el değmiş diyebilir miyiz?

-Evet. Kitapta bir tılsım var, çünkü bir çizgi kitabı karıştırılır ve biter. Bütün yayıncılar bunu söylüyor, olumsuz anlamda. Oysa bu kitaba defalarca bakılabilir. Yani daha doğrusu bir yazı kitabı gibi elde kalabilir. Bu bir tılsım ve zannediyorum ki tasarımı bunda etkisi var...

-Peki, Tan Oral'a dönecek olursak, Le Monde gazetesinin çizeri Plantu, Tüyp Kitap Fuarı'nda düzenlenen panel için İstanbul'a geldiğinde, kitaba şöyle bir göz attı. İçinde kendi portresi de vardı. Yorumunu merakla bekliyorduk. Baktı baktı ve yüzündeki hayranlık ifadesiyle şunu sordu:"Kaç tane Tan Oral var?" Bu soruyu şimdi burada cevaplamak ister misin?

-İlginç bir bakış. Birçok çizer bir üslup tutturmuş ve çizgi hayatlarında sürekli gelişme göstermişlerdir. Ben kendimi pek gelişmiş olarak görmüyorum. İlk çizdiğimden bu yana, kendi gözümde iyi ve kötü bulduğum çizimler vardır. Yine bir prensip olarak, insanlara karşı kişisel bir sorumluluk taşıdığımı düşünürsem, beni izleyecek herhangi bir kişiye karşı dürüst ve samimi olmayı önemsiyorum. Dolayısıyla iyi yanım kadar, kötü yanımı da, eğer varsa, beğenilen veya beğenilmeyen, her neyse, olduğu gibi sunmak istiyorum. Kaç tane dendiği zaman, bir an birlikte yaşadığım kedimle olan ilişkim aklıma geldi. Kedi benim gözümde hep aynı kılıfta görünüyor. O ise beni çeşitli kılıklarda görüyor. Yani üzerimde sürekli değişen elbiseler, bazen sakallı, bazen sakalsız, bazen paltolu, şapkalı, bazen çıplak, çeşitli şekillerde görüyor... Fakat hepsini kabul ediyor. Şaşırıyor. Bu onun gözünde, benim gerçekliğimdir. Hiçbir zaman bu hangi insan, kaç tane insandı diye kuşkuyla düşmüyor. Böyle olunca, ve demin söylediğim ilkeyi de biraraya getirince, yani madem ki sahneye çıkartmışım kendimi ve bunu kabullenmişim, o zaman

PORTRE: GAZANFER ÖZCAN

bu ilişkide samimi ve hakiki olmayı ciddi bir prensip olarak ele alıyorum. Bir şey daha var, insanları - yani yine sahneye çıkmış bir çizgici olarak söylüyorum - onların istediği doğrultuda memnun etmek gibi bir hevesim de yok. Sadece dostane bir ilişki kurmak istiyorum. İçtenlik orada önemli. Dolayısıyla bütün bunlar bir araya geldiğinde, böyle bir kitap yapmaya kalktığımda, çizimlerin biri birine benzemeyebiliyor. Ama şöyle kitaplarım da var; baktığın zaman içindekiler birbirine benziyordur ama bu kez de bir kitabım diğer bir kitabıma benzemiyor! Hiçbir zaman -on tane filan oldu kitaplar- birbirine benzeyen iki tane kitap bulamazsın.

-Çok geniş bir zaman dilimine dayanan çizimlerden söz ediyoruz. Üstelik bu çizimlerin bir kısmı sipariş üzerine, çeşitli etkilerle oluşturulmuş. Yani ben Plantu'nun bir bakışta, kitabı hiç okumadan kaç tane Tan var demesini doğal buluyorum. Ama dikkatlice bakınca, çizimini bilen biri için farklı üslup yok aslında. Aksine, alfabetik sıralama da dikkate alınırsa bir bütünsellik var. Ama bloknotun köşesine not alınmış bir portreyle dergi için çizilmiş bir portre arasında fark olduğu ortada... Yine de kitapta iki farklı Tan Oral var. Biri sevecen, yumuşak, iyi huylu cici Tan Oral. Di eri ise hınzır, acımasız hatta gaddar bile denebilecek bir Tan Oral. Orada da kaleminin ucunda sivri bir i ne var sanki, acıtıyor... Bunu nasıl açıklayacaksın?

-İtiraz etmiyorum, katılıyorum. 'İçinde yüzdüğüm insan denizinin bana vuran dalgalarından oluşuyor bu çizimler' diye çok şiirsel bir ifade var kitapta. İçinde yüzdüğüm insan denizinde öyle çeşitli insanlarla karşılaşıyorum ki, bunlar komşum da olabilir, sokaktaki bir kişi de olabilir, bir kadın olabilir, bir politikacı olabilir, bir edebiyatçı olabilir... Ve üzerimde hiçbir etki yapmıyor olabilir. Bazıları ise gerçekten sıcak duygular oluşturuyor. Bazen de tersi... Şunu da eklemeliyim; çizerken gerçekten kötü çizmek gibi bir niyet hiç taşıyorum. Çünkü önüne oturduğum beyaz ka it, duygularımı çizeceğim şeyle fazla ilgili olmuyor. O bana ait bir şey. Ama çok doğaldır ki, o bana ait olan şey hangi renkte ise, kağıda da o yansımış oluyor. İşin gaddarca olduğunu ben her şey bittikten sonra fark ediyorum. Ve sesimi çıkartmıyorum.

TAN ORAL İLE YÜZ-YÜZE

Yani öyleyse öyle!

-Aslında çizim farklılığı ve renkliliği derken bütünlük de söz konusu... Ama kitaptaki bazı portrelerde bir üst yazı var. Hepsinde değil. Olanlar ayrıcalıklı mı?

-Onlar tamamıyla tasarımcının önerisinin bir sonucu. Kitaba rastgele serpiştirilmiş o anlık çağrışımlar. Ama kitaba baktım, aslında hoş olmuş. Bir başka boyut getiriyor arada bir böyle açıklamaların olması....

-Sergide bir masanın üzerinde duran iki kalın dosyada sergi duvarlarına sığdıramadığın portreler vardı. Bunlara biraz değinmek ister misin?

-Schneidertempel'in belli bir sergileme kapasitesi var. Yani orada iki yüz doksan tane çizimi bugüne kadar hiç sergilemedik. Oysa benim bilgisayar çıktısı olarak hazırladığım karikatür sayısı bunun çok üzerindeydi. Kalanları izleyiciden esirgemeye içim elvermedi. Onları da böyle bir dosya olarak koydum. Bir tanesi buydu. Diğerine gelince; benim 1979 yılındaki bir cinliğimin eseri. Kendi kendime dedim ki, parlamentodaki millet vekillerinin tümünü çizsem -zaten bir kısmı çizilmişti- ve bunları mecliste sergilesem, yani bu hem politik dünya için, hem de karikatür dünyası için hoş bir şey olur. O yıllarda Mustafa Ekmekçi'nin yazılarını resimliyordum, kendisine söyledim, o da meclis başkanıyla konuştu... Serginin ne zaman açılacağı bile belliydi... Birden bire 12 Eylül askeri darbesi meclisi dağıttı! Meclis dağılınca bütün bu çizimler koca bir dosya olarak elimde kaldı. Cinlik ise şurdaydı; o zaman mecliste dört yüz tane milletvekili vardı. Herhalde bunlar kendi çizimlerini satın almak isterler, eh bir milyon verseler dört yüz milyon gibi bir para yapıyor ki, o yıllarda böyle bir paranın ne anlama geldiğini bile bilmiyordum... Ama bu paranın bana köşeyi döndüreceğine kesin gözüyle bakıyordum. Tabii çok doğal olarak askerler buna izin vermediler. İkinci dosyada da işte bunlar vardı.

-Şimdi bu söyleşiyi okuyacak bazı genç çizerler buna yeniden heves edebilir. Sence askerler bu kez müsaade ederler mi?

-Çizerler heves etmeseler iyi olur bence...Bilirsin, Ecevit, bu darbe bana karşı yapıldı demişti. Aslında ne Ecevit ne Demirel... Darbe sadece bana karşı yapılmıştı! Ve bunun öcünü de, zamanında, yeterince Evren Paşa çizerek aldım doğrusu... Gerek Baskın Oran'ın, gerek Cüneyt Arcayürek'in kitaplarında bu çizimler bol bol yer aldı. Bu iki kitap da askeri baskı rejiminden doğal rejime geçme noktasında yayınlanan önemli kitaplardır.

-Fakat Yüz Yüze'ye bakıyorum; Enver Paşa'yı saymazsak, kitapta hiç asker yok!

-Orgeneral Çevik Bir var.

-Sergide vardı ama kitapta yok. Kenan Evren de yok. Üstelik sergide de yoktu. Neden?

-O, bir sergilik, bir kitaplık ayrı bir dosyada duruyor; ibret dosyasında! Yani bir gün sadece onları sergilemeyi ve kitaplaştırmayı düşünebilirim belki...

-Peki Hocam, hazır o döneme gelmişken, 1980 sonrasında Cumhuriyet Gazetesi'nin yükselme devri diyebiliriz, o dönemde hemen hemen hiç muhalefet yapılamazken, kapatılma korkusuyla yayın yönetmenleri tir tir titrerken, karikatürcüler yine - özellikle de Cumhuriyet'te- hınzırlıklarını sürdürüyorlardı. Örneğin anayasa referandumu öncesinde bir "mavi" hikayesi vardır. Senin o dönemde tavrın neydi?

-O zamanlar, gelen antidemokratik rejimden değil, ona eyvallah diyorcasına bir etki yaratıyor olmaktan korkuyorduk. Zaten muhaliflik ve bu muhalefeti göstermeye çalışıyorduk. Ama şunu da kabul etmek lazım, gazetenin başına birşey gelmesini de istemiyorduk. Bıçak sırtında bir tutum vardı o sıralarda. Hem kendi demokratik düşüncemizden taviz vermeyecek, hem de kör kör parmağım gözüne gazetenin kapatılmasına sebep olmayacaktık. O yıllarda - yeri geldi diye söyleyeyim - Ciddiyet

PORTRE: İDİ AMİN (UGANDA ESKİ DİKTATÖRÜ)

diye bir mizah sayfası yapıyorduk, orada Vural Sözer'in hemen hemen 12 Eylül'ün çok yakın bir sonrasında çok güzel küçük bir yazısı yayınlandı. Onu tekrarlamak istiyorum: Bir kahvede iri yarı bir pehlivanla tutuşulan bir iddianın anlatımını yapıyordum. "Gayret pehlivan, hadi aslan dayan bravo!" diye yazı boyunca bir bilek güreşi tarif ediliyordu. Yazının sonunda anlaşılacak olay şuydu: Felçli bir eski pehlivanın iki parmağıyla bir toplu i neyi masanın üzerinden alması... bunu anlatıyordu. Yazı boyunca müthiş bir olay izliyorsunuz ve sonu böyle bitiyordu. Şimdi bu, anlayan için altından kalkılamayacak şeyler taşıyan ve çok acı gerçekten... ama benim aklımda kaldı.

-Aslında ben yaptığın işin gerçek gazetecilik olduğunun ne kadar farkında olduğunuzu sorgulamaya çalışıyorum...

-Herhalde farkındadırlar. Yalnız yaptığım işle ilgili olarak biraz asosyalım. Yani şöyle söyleyeyim: Birçok çizer politikacılarla içli dışlıdır, çoğunu tanır. Çalıştıkları gazetenin yönetimiyle de daha içli dışlıdır. Benim asosyal olmam belki de biraz çekingen yapımdan kaynaklanıyor olabilir. Öte yandan doğru oldu una da inanmıyorum bunun. Eğer insan elimde kalemle herkese laf atabilirim diye ortaya çıktıysa, bu kişinin kendisini olabildi ince nesnel tutmasında fayda var, çünkü insanız hepimiz... Yüzgöz olduğun zaman kayıracaksın karşındakini. İster istemez... ayıp denen birşey var! Ama asosyal olunca, yani ilişkide oldu un çevrenin içinde kendini yalnız bir noktada tutunca daha özgürsün, daha rahat kalem oynatabiliyorsun. O yüzden yaptığım iş gazetecilik mi diye soracak olursan, eğer böyle bir tutum, yani objektif olarak önemli bulduğu, ilgisini çektiği, insanları ilgilendirdiğini düşündüğü her olaya karşı tepki vermek gazetecilikke, evet! Ve bunu doğru yapmak için de gerçekten bir yalnızlığa ve nesnellığe gerek vardır diye düşünüyorum.

-Yaptığın işin gazetecilik olup olmadığını tartışmıyoruz...

-O halde yeri gelmişken bir sıkıntımdan söz edeyim: Gerçekten gazetecilik ruhuyla çizdiğimi söyleyebilirim. Bazen öyle bir olay oluyor ki, veya öyle bir olayın olacağını seziyorum ki, bunu dile getirmeden durmam çok zor. Ama şöyle de bir şanssızlığım var; herkesten önce tepki verdiğimi biliyorum, fakat herkesten sonra yayımlanıyor. O kadar çoktur ki geriye çektiğim çizgi sayısı... Ben birşey söylemişimdir, o gün arka sayfada ilân vardır, ertesi gün de pazardır... Zaten ben bir gün önce çizmişim doğal olarak...

TAN ORAL İLE YÜZ-YÜZE

Bir bakırım olayın tepkisi dört gün sonra gelir... O dört gün içinde herkes tepkisini vermiştir. Şimdi annemin bir lafı vardır: "Bayramdan sonra nağra, hoşgeldin Bayram ağa" derdi. Herşey bittikten sonra tepki vermenin bir anlamı yok. O zaman geri çekmişimdir. Böyle bir sıkıntısı da var bu işin.

-Yani mutfağın dışında tutulduğunu söyleyebilir miyiz?

-Zaman zaman mutfağın içine alınmak istendim ama ben kaçtım. İlgimi çekmedi yani. Orada başka türlü bir sorumluluk sahibi oluyor insanlar. Bense yaptığım işin gereği sorumsuz yada özel bir sorumluluk sahibi olmayı seçiyorum. Bir şey daha ekleyeyim: Bu arada yeri gelmişken gazetemeye bir prim vermem gerekir. Bu özgürlüğü diğer gazetelerde çalışan bazı arkadaşlarımın elde edemediklerini, yazı işlerinin baskısı altında olduklarını biliyorum. Kendilerinden tarif edilmiş bir görev bekleniyor. Cumhuriyet'in öyle bir rahatlığı, sanmıyorum ki senin söylemeye çalıştığın gibi ciddiye almıyor veya fark etmemiş gibi davranıyor olmalarından olsun, ama ne kadar eleştirirsem eleştireyim, özünde çok sağlam ilkeleri olan, yerleşmiş bir geleneği olan bir yanı var gazetemem. Dolayısıyla benim çizdiklerime bugüne kadar gazeteden, özellikle yönetici kadrolardan iyi yada kötü hiçbir şekilde tepki gelmiyor. Bu önemli. Çizerin rahat davranmasını, işini iyi yapmasını, kişisel sorumluluğunu ancak bu sorumsuzlukla elde edebileceğini getiren bir şey bu...

-Hocam anladım, sen sorumluluğu sevmiyorsun! Bu kitabın bile sorumlusu ben değilim demeye getireceksin nerdeyse... Ama tepki gelmemesi biraz da farkında olmama göstergesi değil midir?

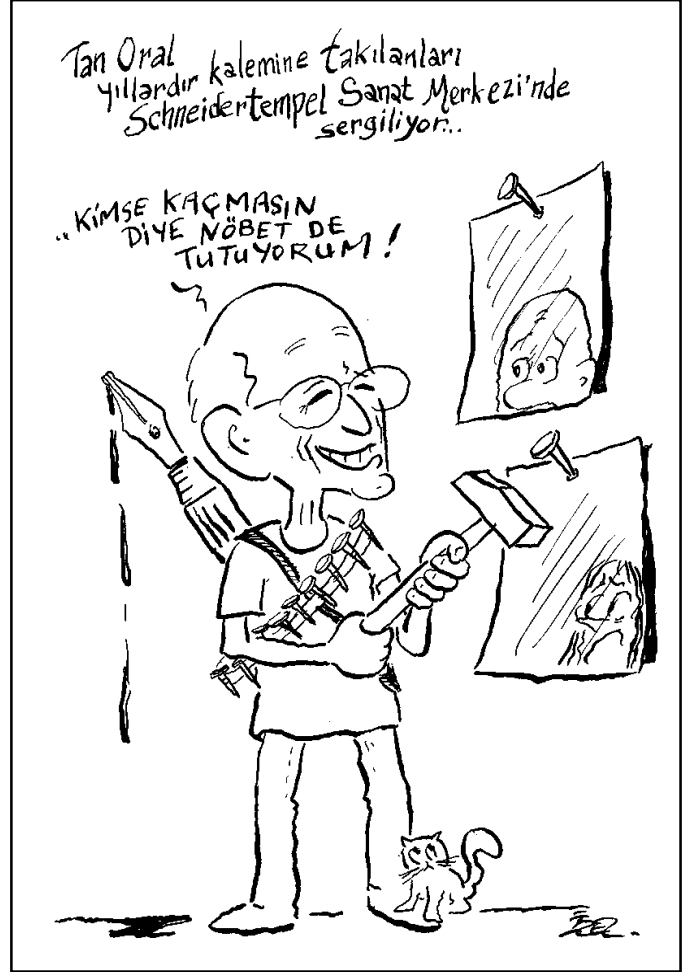
-O tür tepkiler gelir. Yani oradaki yazar arkadaşlarımdan, hoş laflar duyuyorum. Çok önemli bir tepkinin karşılığı telefonla da gelebiliyor. Ben tepki derken, gazetecilikte mesleki açıdan, yani yol gösterici, engelleyici ya da eleştirici bir şeyden söz ediyorum. Bunun olmaması önemli. Dediğim gibi ancak o zaman çizer özgürce çalışabilir. Ben basın karikatürünü öyle düşünüyorum. Basının genellikle insanlar üzerinde inandırıcı bir baskısı vardır. Yani birçok kişi herhangi bir düşünceyi veya haberi savunurken gazetede okuduğunu kanıt olarak gösterir. Dolayısıyla mizanpajıyla, yaratıkları havayla, fotoğrafıyla, başlığıyla, takındığı edebi tavrıyla, insanlar üzerinde ciddi bir etki yaratan, ikna etmeye çalışan mükemmel bir yapısı var bütün gazetelerin. Şimdi böyle bir yapının içinde bir yere bakıyorsanız, doğru dürüst bile çizilmemiş kırık dökük eğri büğrü çizgilerle bir şey söyleniyor. Dikkat ettiğiniz zaman da söylenen, ciddiye alınması gereken aykırı bir şey. Gazete genel yapısıyla, yani başlığıyla, fotoğrafıyla, köşe yazısıyla, başlığın altına koyduğu ilkeleriyle, kimlik köşesindeki isimleriyle, birbiri ile rezonans halinde, ciddi, ikna edici bir ağırlıktayken, birden bire, bir yerde dizonsans halinde bir köşe görülür! Cılız bir şekilde aykırı bir ses çıkarıyordu. Bu gazetenin tüm inandırıcılığına da önemli bir katkıdır. Aykırı bir sesin çıkması önemli, çünkü müzikteki 'contre puan' gibi onun daha iyi anlaşılmasını getirecektir. Bir de tartışmasız ikna olmak gibi bir tehlikeyi de önleyecek bir işlevi oluyordur diye düşünüyorum. Bütün bunların olabilmesi için de ordaki, yani dışarıdan bakıldığında sorumsuzluk ve özgürlük önemli. YüzYüze kitabın da sorumlusu tamamı ile benim elbette!

-Peki, kitaptakilerden mutlu musun? Yani içinde görmek istediğin fakat kitapta yer almayan kişiler var mı?

-Var, tabii var. Hatta yakın dostlarımdan filan da var. Küçük mahçubiyetler de geçiriyorum bu yüzden...

-Bir iki tane örnek verebilir misin?

-Vermeyeyim... Çünkü birçok kişi var öyle. Yani çok yakınımdaya olan kişiler... Kitabı aldığım zaman hakikaten bu insanlar da buraya konmalıydı dediğim oluyor, ama demin de dediğim gibi böyle bir şekilde yola çıkmadım. Yani sevdiğilerimi memnun etmek gibi bir yola çıkış olmayınca bütün bunları göze almak gerekiyordu. Belki de yakınlarımla ayrı bir kitapta toplamalıyım.

PORTRE: TAN ORAL (İZEL ROZENTAL'IN ÇİZGİSİYLE)

-Yani Yüz Yüze 2...

-"Kalp Kalbe" daha doğru olur...

-Ancak ilgimi çeken bir portre var. Tıpkı Spielberg'in ünlü Schindler'in Listesi filmindeki kırmızı paltolu küçük kız gibi, bu kitapta da öne çıkan kırmızı dudaklı bir genç kız portresi var. Öyküsü var mı bu portrenin?

-Hikâyesi yok. Sevda Deniz o. Bir mimarlık öğrencisi, karikatür de çizer. O suretle tanışmıştık. Pek üstüne başına dikkat etmezdi tanıştığımda. Sonra tersi oldu. Ve birgün geldiğinde - güldü ü zaman da kocaman gülüyor, çok yakışıyor kendisine - dudakları kırmızı boyalıydı ve gülünce de portredeki manzara çıktı. Gittikten sonra çizmiş olmalıyım...

-Kitaba bakıp da "ah gençlik!" diye iç geçiren oldu mu hiç?

-Oldu! Kitap kırk yıla uzanan bir zaman dilimi içinde çizildi i için birçok kişide, çizimleriyle kendileri arasında on yıl, yirmi yıl, otuz yıl gibi farklılıklar var. Bazı çizimler sahibini andırıyor da olsa artık kendine benzemiyor. Karikatürün kabahati yok tabii, zaman acımasız. Bunlardan biri de eski çizimini görünce çok mutlu oldu ve kaptığı gibi "ben bunu herkese gösterece im" diyerek neşeye uzaklaştı...

-Ekleme istediğin?

-Aklımda bir proje daha var. Bu sergi ve kitapta yer alan çizimler, benim benzettiklerim... Bir şişman dosya daha var: Beni benzetenler... Bayağı da benzetilmişim! O da böyle patlamak üzere olan bir dosya... Günün birinde onu da bu şekilde sergi ve kitap yapmak isterim. Çünkü burada çizer sabit, çizgiler ve süjeler sürekli değişiyor. Orada süje sabit, çizerler değişiyor. Bakalım o da ilginç olabilir.

MEKTUP-LETTER-MEKTUP-LETTER

GÖNDERMEYECEKSEN GÖNDERME, KARDEŞİM!

Sayın Hüseyin Çakmak, tekrardan merhaba.

"Bu konularda artık konuşmanın gereksizliğini anladığımdan ve Türk Karikatür Sanatı'nın gelişmesinin önündeki engellerin çığ gibi büyüdüğünü gördüğümünden, artık konuşmayacağım, yazmayacağım. Yazdıkça, konuştukça, olaylar başka başka yönere çekiliyor" şeklinde bir cümle kullanarak bitirmiştım, Yeni Akrep'in 48. sayısında yayınlanan yazımı. Fakat, bu kararımdan vazgeçiyorum ve size yeni bi e-mektup gönderiyorum ve bundan sonra da göndermeye çalışacağım.

Yeni Akrep'in 48 sayısında yazım yayınlanınca, Karikatürcüler Derneği gizli başkanı Metin Peker'i bir telaş almış ki, sormayın gitsin. "Kim bu Derviş Kerimoğlu?" diye, insan avcılığına soyunmuş. Öfkeden ne yapacağını bilemiyormuş.

Niye öfkeleniyor ki?

Yanlış birşey mi yazdık?

Gerçekleri aktardık kamuoyuna, gizli birşey kalmasın şu cihanda diye.

Karikatürcüler Derneği gizli başkanı Metin Peker, benim kim olduğumu arayıp dursun, nereye isterse sorsun, bir türlü bulamaz. Beni biliyor ama kim olduğumu tahmin etmiyor.

Ben, bu köşede sizlere başka bir mevzu hakkında malumat aktarmak istiyorum.

Malumat: Karikatürcüler Derneği'nin aylık yayın organı Karikatürk Bülten. Ben, Karikatürk Bülten'in yayınına son verdiğini sanıyordum çünkü bana ve birçok dernek üyesine iki yıldır gönderilmiyordu.

Sonra bir de baktım ki, tekrardan gönderilmeye başlandı. Tabii, bu duruma şaştım kaldım çünkü yıllardır İstanbul'daki "Stil Matbaacılık"ta basılan Karikatürk Bülten, aniden, Ankara'daki "Kuban Matbaası"na transfer olmuş. Orda basılıyo şimdi.

Aslında bu duruma şaşmamak gerek çünkü Ankara'da, Karikatürcüler Derneği gizli başkanı Metin Peker biraderimiz ikamet ediyor. Karargahı bulunuyo orda. Haliyle, Karikatürk Bülten'i denetimine alcek, kontrol etcek, burnunu her bi şeye sokcek. "Karikatürk Bülten'i şuna gönderiniz, şuna göndermeyiniz diye, telefoniye emirler vercek.

Ama, yine de helal olsun sana Karikatürcüler Derneği gizli başkanı Metin Peker. Bin kere helal olsun! Çaktırmadan işi iyi götürüyorsun köftehor. Götür birader götüüüü. Götürdüklerinde gözü olan varsa, iki gözü birden çıksın.

Şimdik, benim anlatmak istediğim konu şu: Karikatürk Bülten bana uzun bir süreden beri gönderilmeye başlandı ama absürd bir şekilde gönderilmeye başlandı. Bir ay gönderiliyo, altı ay gönderilmiyo. Önceleri, postacı adresimi falan bulamıyo sandım ama hiç te öyle değilmiş. İstanbul'daki, Adana'daki, Trabzon'daki, Eskişehir'deki, İzmir'deki, hatta ve hatta Ankara'daki birçok dernek üyelerine de gönderilmiyormuş meğerse. Benim için geçerli olan kurallar, bu arkadaşlarımız için de geçerliymiş meğerlim. Böyle bi durum sözkonusu.

Hani, bi zamanlar televizyonlarda bi musluk reklamı vardı ya: "Artema: Aç kapa, aç kapa." Onun gibi bişey yani.

Karikatürcüler Derneği gizli başkanı Metin Peker, Karikatürcüler Derneği üyelerine, şu mesajı iletmek istiyor herhalde: "Musluk benim elimde, ister açarım, ister kapatırım."

Karikatürk Bülten de bülten olsa bari. Ahı gitmiş, vahı kalmış. İçi boş, dışı kof; ne fikir yazısı, ne eleştiri yazısı, nede üyelerinin etkinlik haberlerinden birkaç cümle. Bayatlaşmış ve küflenmiş ne kadar haber varsa, döndüre döndüre yayınlanıyo. Hani, bu işlerden anlamasak Ay'da yaşıyoruz sanacağız kendimizi. Onun gibi bişey yani.

Karikatürcüler Derneği gizli başkanı Metin Peker'e bir çift lafım olacaktır: "Birader, insanlarla dalga geçme. Hele hele Karikatürcüler Derneği üleriyle hiç ama hiç dalga geçme. Karikatürk Bülteni göndereceksen adam gibi gönder, göndermeyeceksen gönderme kardeşim. Boş ve kof içerikli Karikatürk Bülten'in meraklısı değilim. "Kuban Matbaacılık"ta bastırıldığı tüm Karikatürk Bültenler sana kalsın. Karikatürk Bülten'leri naftalinle ve depola, ileride kesekağıdı yapar havadan para kazanırsın. Kazandığın paralarla, Kral Karun gibi hayat yaşarsın.

Derviş Kerimoğlu (İstanbul)

Türkiye Karikatürcüler Derneği İzmir Temsilciliği'nden "DİLDE İLETİŞİM, İLETİŞİMDE DİL" KARİKATÜR SERGİSİNE ÇAĞRI

Sevgili Karikatürcü Dostlar!

23-29 Eylül 2006 tarihleri arasında İzmir'de, Konak Belediyesi ve Dil Derneği'nce: "5. İzmir Türkçe Günleri" adı ile bir etkinlik düzenlenecektir. Bu etkinliklere, Türkçe dostu İzmirli ve bazı konuk yazarlar, tek başlarına ya da ortaklaşa konuşmaları ile katılacaklar ve Türkçemizin içinde bulunduğu durumu tartışacaklardır.

Bu etkinlikler arasında, şiir saati ve müzik dinletileri de yer alırken, konuyla ilgili bir de karikatür sergisi açılmasında, Düzenleme Kurulu ile Karikatürcüler Derneği İzmir Temsilciliği anlaşmışlardır.

Sergi yeri: Konak Belediyesi Dr. Selahattin Akçiçek Eşrefpaşa Kültür Merkezi olacaktır.

Sergide toplam 30 karikatür yer alacaktır.

Tüm karikatürcü arkadaşlarımızı, bu sergiye davet ediyoruz.

KOŞULLAR:

Konu: "Dilde İletişim, İletişimde Dil"

Etkinlik boyunca kullanılacak slogan "Sözüm de, Yazım da Türkçe" olacaktır. (Ek bir fikir vermek üzere, bazı bildiri ve görüşme başlıkları şöyledir: "Dil ve İletişim", "Televizyon Nece Konuşuyor?", "Teknoloji ve Dil", " Türkçem Ne Yaptık Sana?", "Türkçem, Benim Ses Bayra ım", "Başka Dil Gece Bize", "Kılavuzu Karga Olanın...")

Teslim bitimi: 7 Eylül 2006

Teknik: Serbest, bilgisayar çıktısı veya kaliteli fotokopi de olabilir.

Karikatürler, internet yolu ile de yollanabilir, bu durumda her bir yapıt, en az A4 boyutunda, JPEG Formatında, 300 dpi çözünürlükte, fakat en çok 5 MB büyüklükte bir dosya olarak, aynı tarihe kadar <sergilik@gmail.com> adresine gönderilmelidir.

Sayı: En çok üç adet. En başarılı 30 karikatür, olabildiğince çok sayıda sanatçıdan seçilecektir.

Boyutlar: En dar A4, en geniş A3 olmalıdır.

Armağan: Yapıtları sergiye seçilen sanatçılara, sergilenen yapıtları ve bildiri özetlerini içeren birer CD arma an edilecektir.

Kişisel Bilgileriniz: Yapıtın arkasına ya da internet gönderisine, lütfen adınızı, soyadınızı adres, telefon ve e-posta adresinizi yazınız.

Gönderi

adres:

<sergilik@gmail.com> Elden teslim veya posta ile katılımlar için: Karikatürcüler Derneği İzmir Temsilciliği, Fevzipaşa Bul. No 14/606, Hisarönü, İzmir.

DÜZENLENEN VE SONUÇLANAN KARİKATÜR YARIŞMALARI/SERGİLERİ THE RESULTS OF THE CARTOON COMPETITIONS/EXHIBITIONS

Not: "Yeni Akrep" karikatür ve mizah dergisine yarışma albümü göndermeyen organizatörlerin yarışma duyuruları ve sonuçları yayınlanmaz... Karikatür yarışması şartlarını detaylı olarak yayınlama ücreti: Tam Sayfa: 300 Dolar., Yarım Sayfa: 150 Dolar... **Note: The announcements and the results of competitions of those organizers who do not send us their album of the contest, are not published in the "Yeni Akrep" magazine of cartoon and humour. The price of a full page announcement of the details of a cartoon contest is 300 dollars. Half page: 150 dollars...**

INTERNATIONAL CARTOON COMPETITION (TATARISTAN)

Theme: "Move! You in the world not one!" (A caricature against intolerance and misunderstandings, ideologies inter-racial, interethnic hatred, against nazism and xenophobia). The second theme: "Persons, which" (Cartoons to known persons, world stars of policy, art, sports which have pleased us, have surprised, have afflicted lately...)

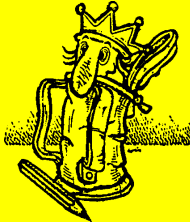
Size: 20x30 up to 30x40 cm...

Deadline: 15 SEPTEMBER 2006

Prizes: Grand Prize: 1000 Euro., Three best works are awarded with general prizes, each author receives a rank of the student, and also a plaque, the diploma and the monetary premium at a rate of 500 Euro.

Address: Russia, Republic Tatarstan, 420141, Kazan, P. O. 168 (Russia)

Detail Info: sabantuy@rambler.ru

18. INTERNATIONAL OLENSE CARTOENALE (BELGIUM)

Theme: "Room With a View"

Category: A) Youth Category up to 15 Years Inclusive; B) Adult Category 16 Years and Older...

Technics: Free... Original...

Size: 21x30 (A4) cm

Work: Max. 5 Cartoons...

Deadline: 18 SEPTEMBER 2006

Prizes: 1st Prize: 750 Euro., 2nd Prize: 300 Euro., 3rd Prize: 200 Euro.,

4th Prize: 150 Euro.,

5th Prize: 125 Euro.,

Prizes in the Youth category: 1st Prize: 200 Euro., 2nd Prize: 175 Euro., 3rd Prize: 150 Euro., 4th Prize: 100 Euro...

Address: Olenese Kartoenale

Gemeentehuis Dorp 1 (B-2250) Olen

(Belgium)

Detail Info: www olen.be

Prestigio

THE ART OF HI-TECH

INT. "THE ART OF HI-TECH" CARTOON CONTEST (RUSSIA)

Theme: Prestigio brand: "The Art of High-Tech" (Further referred to as contest) They have to be related to computer technologies and/or products and their application in everyday life.

Deadline: 20 SEPTEMBER 2006

Prizes:

Grand Prize: USD 1000.,

1 Place: USD 800.,

2 Place: USD 600.,

3 Place: USD 400.,

4 Place: Leather USB Flash

Drive., Special Prize:

Mini USB Flash Drive.

Address: www.prestigio.com

and <http://caricatura.ru>

Detail Info: contest@prestigio.com

INTERNATIONAL "ARDABIL" CARTOON CONTEST (IRAN)

Theme: "Peaceful Nuclear Energy"

Work: Maximum 5 works...

Size: JPEG (color) and GIF

(B&W) format with 800-600

Pixels and 72 DPI...

Technique: Free...

Deadline: 21 SEPTEMBER 2006

Prizes: First winner: \$500 and Statue., Second winner: \$300 and Statue., Third winner: \$200 and Statue., 40 memorials will be awarded to 40 works. Works will be catalogued and sent to all participants.

Address:

ardabilcartoons@yahoo.com

Detail Info:

www.fecoardabil.com

28. YOMIURI INTERNATIONAL CARTOON CONTEST (JAPAN)

Themes: A) "Trouble" B) "Free"

Work: Max. number of entries is 3 per participant... Any more will be excluded from selection...

Size: Max. A3 Original...

Technique: Free...

Deadline: 22 SEPTEMBER 2006

Prizes: Grand Prize: Y2,000,000.,

Hidezo Kondo Prize: Y1,500,000.,

Gold Prize: Y500,000.,

Special Prizes: Y200,000., Selected

Works Prizes: Y100,000., Junior

Section will receive non-cash prizes...

Address: Yomiuri International

Cartoon Contest Section,

The Yomiuri Shimbun,

1-7-1, Otemachi,

Chiyoda-ku,

Tokyo 100-8055 (Japan)

INTERNATIONAL "BALI" CARTOON EXH. (INDONESIA)

Theme: "Bali is My Life" (Balinese culture)

Technics: Material and technique: free (allowed to use digital technique)

Paper Size: A3...

Deadline: 25 SEPTEMBER 2006

Prizes: None...

Catalogue: All participants...

Address: BOG-BOG Bali Cartoon Magazine.,

Jl. Kedondong Gg. I No. 3

Denpasar 80231 Bali (Indonesia)

Detail Info:

balicartoon@gmail.com

Note: Your works can be sent via post or e-mail... If sending via e-mail, scan the picture and send at resolution 300 dpi

DÜZENLENEN VE SONUÇLANAN KARİKATÜR YARIŞMALARI/SERGİLERİ THE RESULTS OF THE CARTOON COMPETITIONS/EXHIBITIONS

Not: "Yeni Akrep" karikatür ve mizah dergisine yarışma albümü göndermeyen organizatörlerin yarışma duyuruları ve sonuçları yayınlanmaz... Karikatür yarışması şartlarını detaylı olarak yayınlama ücreti: Tam Sayfa: 300 Dolar., Yarım Sayfa: 150 Dolar... **Note: The announcements and the results of competitions of those organizers who do not send us their album of the contest, are not published in the "Yeni Akrep" magazine of cartoon and humour. The price of a full page announcement of the details of a cartoon contest is 300 dollars. Half page: 150 dollars...**

AYUNTAMIENTO
SANTA CRUZ DE TENERIFE

INT. SANTA CRUZ CARTOON AND CARICATURE BIENNIAL (SPAIN)

Theme Cartoon: "Planet Earth..."

Theme Personal Caricature: "Free"

Work: Cartoon: 1, Caricature: 1

Size: 35x50 cm

Technich: Original...

Deadline: 29 SEPTEMBER 2006

Prizes: Personal Caricature: First Prize "Excmo Ayuntamiento:" 10.000 Euro., Second Prize: 1.800 Euro., Third Prize: 1.200 Euro., Humorous Drawing: First Prize "Excmo Ayuntamiento:" 10.000 Euro., Second Prize: 1.800 Euro., Third Prize: 1.200 Euro...

Address: "Registro del Organismo Autónomo de Cultura," located in Centro de Arte La Recova, Plaza Marcos Redondo nº2, 38003 Santa Cruz de Tenerife (Spain)

Detail Info: ndeadel@sctfe.es

INT. "GALLARATE" HUMOR AND CARTOON CONTEST (ITALY)

Theme: "The School..."

Work:) Entries: max. 3 works. The works must be original and accompanied by the author's photo or caricature, entry-form and biography...

Size: A4 (21x29,7 cm)

Technique: Free... Photocopies are not applicable.

Deadline: 30 SEPTEMBER 2006

Prizes: The Jury will award the following prizes: Grand Prix "Marco Biassoni"; 10 Special Prizes

Address: Pro Loco Gallarate
Vicolo del Gambero n. 10
21013 Gallarate (VA) Italy

Info: proloco.gallarate@libero.it

HUMORGRAFE

INT. "HUMORGRAFE" CARTOON EXHIBITION (PORTUGAL)

Theme: Holy Grail of the Cartoon..."

Technics: Free...

Size: Free...

E-Mail Size: Preferably in black and white- jpeg 300 dpi...

Work: Max. 5 cartoons...

Deadline: 30 SEPTEMBER 2006

Mail Address: Osvaldo Macedo de Sousa., (25th Anniversary as Cultural Producer on Graphic Humour) Praceta Dos Inglesinhos nº1-2º Esq 2760-069 Caxias (Portugal)

E-Mail Address:
humorgrafe_oms@yahoo.com

Detail Info:

www.humorgrafe.blogspot.com

INTERNATIONAL "UCGE" CARTOON COMPETITION (TURKEY)

Theme: "Shopping is Life!"

(Shopping is love, shopping is surprise, shopping is happiness And shopping is actually what you draw...)

Size: 21x29 cm (A4)

Deadline: 02 OCTOBER 2006

Prizes: First Prize: 2.000 YTL+Plate (~1200\$),

Second Prize: 1.000 YTL+Plate (~700\$),

Third Prize: 500 YTL+Plate (~200\$)

Honourable Mention for 2 competitors: 250 YTL+Plate...

Address: ÜÇGE

Kestel Sanayi Bölgesi
Bursa (Turkey)

Detail Info: karikatur@ucge.com
www.ucge.com

1ST INT. CARTOON HUMOUR COMPETITION (CHINA)

Themes: A) Ideal-Draem...

B) Free...

Technics: Works must be originals (Photocopies are not accepted!)

Size: A4 or A3...

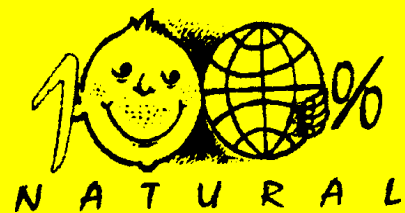
Work: 3 cartoons for each theme...

Deadline: 06 OCTOBER 2006

Prizes: First Prize: 500 RMB.,
Second Prize: 300 RMB., Third Prize: 200 RMB...

Address: Zhu Cheng
Room 2510, FLT & Research Press
Building(5th Floor), No.19 Xi San
Huan Bei Road,
Hai Dian District.,
Beijing 100089 (China)

Detail Info: zhucheng7987@sohu.com

THE INTERNATIONAL CARTOON SALON 100% NATURAL (ROMANIA)

Theme: "The Rain"

Technics: The working technique is free...

Work: Only original works are accepted...

Size: A4...

Deadline: 30 OCTOBER 2006

Prizes: 1st Prize: 1000 Euro.,
2nd Prize: 600 Euro.,
3rd Prize: Euro Euro.,
Mentions: 150 Euro...

Address: Gec Bucovina
Suceava, Str.
Nicolae Balcescu,
Nr. 1, Cod
Postal:720066
(Romania)

Detail Info:
gecbucovina@rdslink.ro

BiZE GELEN YAYINLAR-NEW CARTOON PUBLICATION WE RECEIVED

37. INTERNATIONAL UMORISTI MAROSTICA CARTOON EXHIBITION ALBUME-2005

Publisher: Gruppo Grafico Marosticense., Albume Editors: Liliana Contin, Piero Zanotto., Size: 22x22 cm., 96 Page., Full Coloured., 2005... (Marostica-Italy)

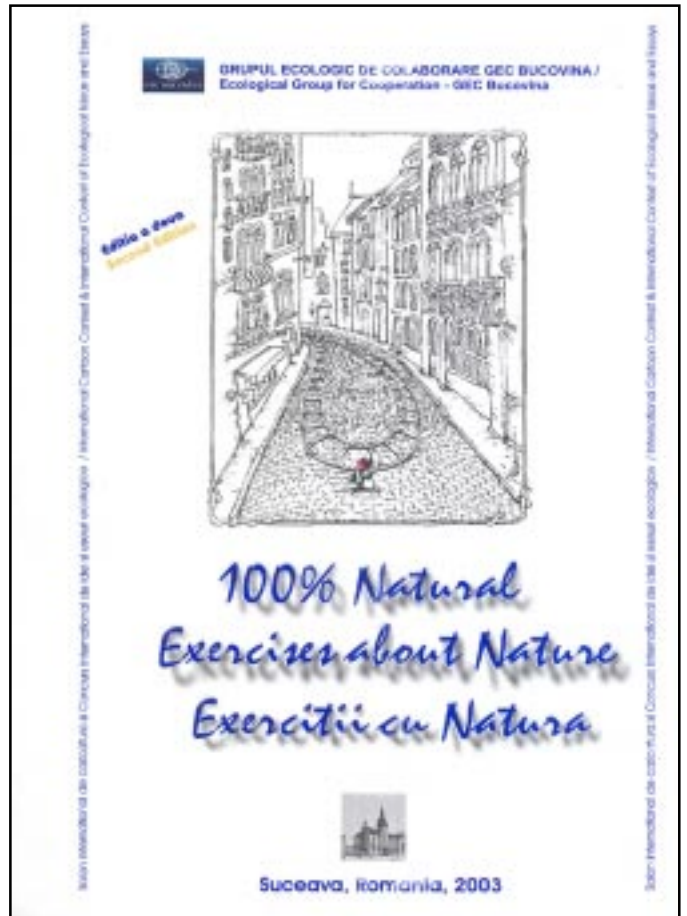
38. INTERNATIONAL UMORISTI MAROSTICA CARTOON EXHIBITION ALBUME-2006

Publisher: Gruppo Grafico Marosticense., Albume Editors: Liliana Contin, Piero Zanotto., Size: 22x22 cm., 96 Page., Full Coloured., 2006... (Marostica-Italy)

1st INTERNATIONAL EXHIBITION OF GRAPHIC HUMOR OF EXPRESSION CATALOGUE-2005

Publisher: Unio De Periodistes Valencians, FECO-Spain., Catalogue Dessin-Graphic: imA'gine., Catalogue Illustracio: Lido Contemori (Italy) Size: 22.5x24 cm., 106 Page., Full Coloured., 2006... (Valencia-Spain)

INTERNATIONAL %100 NATURAL- ECOLOGICAL CARTOON CONTEST ALBUME-2003

Publisher: Ecological Group for Cooperation-GEC Bucovina., Albume Editor: George Licurici., Redactor Chief: Victor Savinescu., Scan Image: Valentin Maxim., Size: 16.5x23.5 cm., 154 Page., Full Coloured., 2003... (Suceava-Romania)

TABRİZ CARTOONS WEB PAGE

<http://www.tabrizcartoons.com>

KIBRIS'TAN MİZAH ÖYKÜLERİ**ULUS IRKAD****BİZ TAKSİM'İ
ÇOK SEVMİŞTİK**

1950'li yıllarda, bilhassa 1957-58 yıllarda doğan kuşağın içerisinde "Taksim" adlı birçok şahıs vardır. Hele hele çevreye bir göz atsanız, bu konuda bolca delil ve materyal bulmamak için neden de yok. Örneğin, 1964 yılında doğan çocukların birçoğunun ismi Cengiz Topel'dir. Biliyorsunuz, Cengiz Topel, uçağı "Mansura Çarpışmaları"nda düşürülen ve daha sonra da Kıbrıslırum askerler ve fanatikler tarafından esir edilip işkenceyle öldürülen Türkiyeli Hava Pilot Yüzbaşı'dır.

Biz, toplum olarak, oldum olasıya, moda olan şeyleri öylesine sever ve benimseriz ki, o olayın veya kişinin veya o zamanlarda isim yapan önemli, popüler kişilerin isimlerini hemen çocuklarımıza da veririz.

1974 yılında doğan çocukların isimlerinin "Bülent" veya "Bülent Ecevit" veya "Ecevit" olduğunu bilmeyen mi var? Ne modacı bir toplumuz biz, bir bilerseniz, aklınız durur. Esasında, ben, "Taksim"e getirmek istiyorum konuyu. Unutmamışken de, İstanbul'daki en meşhur meydanın isminin de "Taksim" olduğunu söyleyelim de, yazının önemi biraz daha da artsın.

Türkiye'deki Taksim Meydanı'nın isminin bizim Kıbrıs'ın taksiminden mi konmuştu yoksa herhangi bir olaydan ötürü taksim mi dendiğini bilemeyeceğim ama, herhalde bir ilgi vardı diye düşünüyorum. Bir zamanlar Türkiye'de "Ya Taksim, Ya ölüm" diye mitinglerin yapıldığını ve Kıbrıs Türk Toplum liderlerinin bu mitinglerde boy gösterdiklerini de belirtmeliyim. EOKA olayları sırasında, iki toplumun birbirlerine en çok zarar verdikleri bir zamanda, İngiliz'in aday bölerek bu olayları sona erdirmek istediğini ve bunun da bir Amerikan-İngiliz Planı olduğunu herkes bilmektedir. İşte bu politikanın adına "Taksim" demişlerdi.

1955 sonrasında olaylar sırasında, bazı köylerin sırf bu yüzden boşaltılarak başka bölgelere taşındığını bilmem bilmeyen var mı? Mesela, Baf'taki Lemba köyü... Zavallı köylüler, EOKA Olayları sırasında, taksim olayları yüzünden, Baf'ın Lemba köyünden, kilometrelerce uzaklıktaki şimdiki Afanya yani Beyköy'e göç ettirilmişlerdi zorunlu olarak. Çünkü Köy çevresinde o zamanlar da istenmedik acı olaylar yaşanıyor ve köy sakinleri can ve mal yönünden büyük zararlar görüyorlardı. 1955-59 yıllarındaki olaylar bittikten sonra köylerine dönen bu Lembalılar, bu defa da 1963-64 Olayları sırasında, ikinci kez göçmen olarak, bu defa da Baf şehrine gelmişler, 1974'ten sonra, bu kez de Baf şehri sakinleriyle birlikte, adanın Kuzeyi'ne göç etmişlerdir.

Ama, bu kez fırtına daha sert esmiş ve Kıbrıslırum vatandaşların Kuzey Bölgesi'nde yaşayanları da, tam iki yüz bin kişi, göçmenlikle tanışmıştı. Kıbrıslırumlar Güney'e taşınırken, Kıbrıslırumlar de Kuzey'e taşınmışlardı. Elbette ki Kıbrıs'ın başka bölgelerinden de göçmen olan vatandaşlar bulunmaktaydı, kusura bakılmasın onların isimlerini yad edemiyorum. Şunu da vurgulamakta yarar görüyorum; Biz Kıbrıslırumlar ve Türklerin de bu olaylarda oldukça büyük yanlışları vardır. Hani "Kıbrıslıları emperyaliz böldü" denir ya, kusura bakılmasın ama mevzilerde birbiriyle çarpışanlar ve birbirlerini vuranlar Amerikan veya İngiliz askerleri değildi.

Kıbrıslı Türkler ve Rumlardı. Bizim içimizdeki milliyetçilik zehiri, emperyalizmden daha da zehirliydi galiba... Yani, Kıbrıslırum'u ve Kıbrıslırum'u olarak esasında biz taksimi sevmiştik. Öncelikle, Kıbrıslırumlar milliyetçilik virüsüne kapılmakla bunu başardılar; biz Kıbrıslırumlar de azınlık ve tepkisel milliyetçiliğimizle bunu başararak "pek iyi derecede" karne almaya hak kazandık.

15 Temmuz 1974, Baf'tayız. Bendeniz, 16 Temmuz (darbe gününden bir gün sonra) gününden itibaren mevzide nöbet beklemekteyim. Bir aralık, Baf Camii Bölgesi'nde yaklaşık bir gece nöbet tutuyor ve Cunta Birlikleri ile EOKA'cıların Baf'a girişlerini, havaya ateş edişlerini ve havada yanan binlerce kurşun'un yarattığı kıvılcımların, ateş yağmuru gibi, üstümüze dökülüşünü hatırlıyorum. EOKAcı fanatik güçler, Makarios yandaşları Cumhuriyetçilere ve diğer Sol güçlere karşı oldukça acımasız bir şekilde saldırmaktaydılar. Evlatlarını kaybeden Kıbrıslırum annelerin çığlıkları ta yanıbaşımıza kadar, mevzilerimize kadar, gelmekteydi. Bir aralık Baf'ın Lazana Bölgesi'ndeki mevzileri kazma emri alıyoruz çünkü o saatlerden itibaren aramıza ihtiyat birlikleri katılmış ve silahlar da 17 yaşında ve küçük olduğumuzdan dolayı elimizden alınmıştır. Gönderdiğimiz nöbet yerlerine gitmekte ve oralarda ya nöbet tutmakta ya da mevzileri kazıp, derinleştirmektedir.

Lazana mevzilerini kazarken, bir aralık, o 1974 Temmuz sıcaklığı içerisinde, o kadar susamış olacağım ki, orada bulunan bir su haznesinden su içmeye çabalıyordum. Yanı başımda, babam yaşlarında bir adamın arkadaşları ile dertleşmesine kulak misafiri oldum:

-Artık yeter yahu. Gelsin bu Nato bizi idare etsin ve taksim olsun. Herkes ne yapacağını bilsin.

O, 17 yaş bilinci içinde ve Baf'a gelen tek-tük TİP (Türkiye İşçi Partisi) gazetelerinden, Yeni Ortam'ların okuyucularından biri olarak, bu lafi içime yedirememiştim. O zamanlar da kendimi Anti-Taksimci bir solcu olarak sayıyordum. Ama kendimden büyük birine de laf söyleyemezdim ya. Fakat, toplum içerisinde bu tip insanların da çok olduğunu sezmiştim. Nato gelsin, taksim olsun ve herkes rahat etsin!...

20 Temmuz 1974 günü, karadan ve denizden büyük saldırılarla karşı karşıya kalyorduk. Orası da belli ki, Türkiye Baf'a gelmeyecekti. Mevzilerde çoluk çocuk can ve başla savaşmaktaydık ama artık her şey bitmişti. Teslim olmanın başka çare yoktu ve belki de Baf'ın misyonu 21 saat savaştan sonra, oradaki Yunan ve Kıbrıslırum birliklerini oyaladıktan sonra, teslim olma.

İşte, söylentiye göre, bizim Yusuf Hoca da oğulları ile birlikte aynı mevzide bulunuyordu. Yusuf Hoca bizim pederin belki de yıllardır arkadaşıydı. İşte o da evlatları ile mevzide bulunurken, bu sırada birileri ona ve evlatlarına teslim olma emri aldığımızı uzaktan bağırarak, ateş-kes olduğunu, bomba ve infilak sesleri arasında anlatmaya çağırıyordu. Yusuf Hoca, söyleneni güçlük almaktaydı ki, şöyle bir diyalog gelişti:

-Yusuf Hoca, teslim olduuk!

-Ne?

-Teslim olduk?

-Taksim mi oldu?...

Yusuf Hoca bu sırada sevinçle mevzisinden kalkarak, elleri havada bağırılmaya başlar:

-Yaşasın, Taksim oldu, taksim oldu!

Gerçi Taksim 20 Temmuz 1974'te olmamıştı ama birkaç hafta sonra, İkinci Harekat ile gerçekleştirilecekti.

Söyledim ya, biz esasında Taksim'i çok sevmiştik. Çocuklarımızın adını taksim koyarak veya Taksim'i çağıracağız "Teslim Olmay!" bile taksime çevirerek taksimi sevmiştik.

Biz taksimi Kıbrıslırum'u Türk'ü de içinde olmak üzere çok sevmiştik.

3rd Indian International Cartoon Contest

RESULTS OF CYBER HUMOR CARTOON CONTEST

On August 12, 2006, the final jury select the top winning cartoons to win the prizes worth 30,000 rupees altogether. The members of the final jury were... Mr. BP Acharya IAS, Dr. K.I. Varaprasad Reddy, Managing Director, Shanta Biotechnics, Mr. Mohan, eminent cartoonist and animator.

We acknowledge and congratulate all the participants and partners for their contributions. Best 6 Award winners... The

winner will receive a certificate, cash prize and a album each... Victor Crudu (Moldova), Yuri Ochakovsky (Israel), Kivokourtsev Alexey (Russia), Oleg Goutsol (Ukraina), Sergey Sichenko (Israel), Seyran Caferli Azerbaizan) Special Prizes: The winner will receive a certificate and cartoon album each: Gopal Sarkar (India), Sanketh Gurudattan (India), Valentin Druzhinin (Russia), Ramin Rezaie (Iran), Sriram hasabnis (India) Madhav (India)

BEST AWARD: VICTOR CRUDU (MOLDOVA)

BEST AWARD: KIVOKOURTSEV ALEXEY (RUSSIA)

BEST AWARD: YURI OCHAKOVSKI (ISRAEL)

3RD INTERNATIONAL RHODES CARTOON EXHIBITION 2006 PRIZE LIST

Theme: Quo Vadis Terra. 1st Prize: Angel Boligan Corbo [Mexico]., 2nd Prize: Petros Zervos [Greece]., 3rd Prize: Pavel Constantin [Romania]., Prize for Greek Cartoonist: The Secretariat General of Communication- Secretariat General of Information Ilias Makris [Greece]., Prize "Arhelaos" for new appearing Greek Cartoonist Pinelopi-Niki Fotopoulou [Greece]., Prize of Technical Chamber of Greece-Dodecanese Department Alfredo Sabat [Argentina]., Mediterranean Antinuclear Watch Ross Thomson [UK]., Honorary Mentions: Dalcio de Oliveira Machado [Brazil]., Murat Makara [Turkey]., Radko Oketic [Slovenia]., Run Tang Li [China]., Cristobal Reinoso [Argentina]., Li Xiao Yang [China]...

3RD PRIZE: PAVEL CONSTANTIN [ROMANIA]

HONORARY MENTION: LI XIAO YANG [CHINA]

HOMUR MİZAH GAZETESİ'NİN 61. SAYISI ÇIKTI

(İstanbul-Türkiye) Türkiye'nin ilk Mizah Gazetesi Homur' un 61. sayısı yayınlandı. DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından yayınlanan Homur Mizah Gazetesi'nin 61. sayısının içeriği şöyle:

"Toprak öyle istenmez böyle istenir." Bayrağı, parası, cumhurbaşkanı hazır olan tüm dünyada faaliyet gösteren mizahçılar bir bayrak altında toplanıp büyük Homur Cumhuriyeti'ni kurma kararı alarak a.b.d den toprak talep ettiler. Tüm mizahçılar ve karikatürcüler adına "a.b.d.'den toprak talep ediyoruz" sayfa başlı ı ile Homur Haber Ajansı'nın geçtiği haberi yayınlayan homur dergisi'nin haberine başta Castro, Chavez, Tayyip, Haydar Dümen, Condeleeza Rice, Michel Moore, Kofi Annan, grevdeki işçi temsilcisi Mehmet, Putin, Asterix, Einstein, Snoopy, f.a.o. (dünya gıda örgütü), Şarlo, Kemal Derviş, Kemal Unakitan, Nasreddin Hoca; kurulması istenen büyük "Homur Cumhuriyeti"ne ne dediler?

"İşte kriz masası, bize düştü tasası" kapak konusu ile "kriz" enine boyuna işlenmekte. Kriz masası da Marko Paşa'ya havele edilmekte., Hindistan Yüksek Mahkemesi'nin Coca-Cola ve Pepsi Cola'dan ürünlerinde kullandıkları zehirli kimyasalları açıklama isteği flaş haber olarak verildi., "Her kim olursa El-Kadı'ya kefil, sonunda olur mutlaka rezil." (Marko Paşa)., "Fındık kadar akılla fındık işi çözülmez." (Homurabi)., "Bana derler fındık kurdu üretici hapyuttu." (Kapsu)., "Liberal çağdaşlaşma süreci" ve "ab'cilik", "Dünya yuvarlaktır döner", "Amerika'dan toprak talep ediyoruz", "Homur Anayasası", "Ekonomik gösterge ve ölçme", "Dünya gider Mersin'e biz gideriz tersine", "Tutkuların çağrısı", "Peksevgili ve saygılı politikacı aday", "İlk on tarihliye tomografi-amortiden muayene", "Günümüze uygun okullar", "Kaşif amca'yı dövmüşler", "www. işimiyap.com"; Yazılarıyla: Atay Sözer, Özgür Müftüoğlu, Prof. H. Ökkeş, Balıkçı Emin Emmi, Od. Prof. Dr. Akıldane Herzekar, Esen Yel, Yiğit Deniz, Osman Öztürk, Cihan Demirci, Savaş Ünlü, Muhammed Tunçsan; Şiirleriyle Hüseyin Gül, Erhan Tığlı, Rahime Henden, Gülsüm Cengiz; Bertolt Brecht çevrisiyle Yılmaz Onay; Karikatürleriyle: Devrim Demiral, Canol Kocagöz, Kemal Urgenç, Tayfun Akgül, Mustafa Yıldız, Hüseyin Çakmak, Nuri Bilgin, Cem Koç, Atay Sözer, Ömer Çam, Lütfü Çakın, Güngör Kabakçioğlu, Taner Özek, Cihan Demirci ve Mazen Kerbağ'ın yer aldığı Homur Mizah Dergisi, İsrail'in Lübnan'a saldırısını eleştiren "Bop'tan Şavaş" manşetiyle okuyucusuyla buluşuyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yayın organının eki olarak çıkan Homur Mizah Dergisi'nin 61. sayısının Yayın Kurulu: Atay Sözer, Cabbar, Canol Kocagöz, Devrim Demiral, Dinçer Pilgir, Kemal Urgenç., Görsel Yönetmen: Kemal Urgenç., Grafik Uygulama: Gün Ça Aydın., Birleşik Metal-İş Sendikası adına sahibi: Adnan Serdaroğlu., Genel Yayın Yönetmeni: Celalettin Aykanat., Yazı İşleri Müdürü: Sebahattin Gerçeker., Yazışma Adresi: Tünel yolu cad. No:2 (34744) Bostancı-İstanbul-Türkiye., Tel:0216 380 85 90.,

E-Posta: dergi@birlesikmetal.org., Web: www.birlesikmetal.org., İrtibat Adresi: E-posta: homur@hotmail.com., Web: www.homur.biz

THE "CARTOONISTS' PARTY"

"Bicommunal Painting and Cartoon" Activity (1989, Buffer Zone, Nicosia-Cyprus)

ULUS IRKAD

I met the cartoonists during the years 1986-87. Alper Susuzlu and Mehmet Ulubatlı were preparing to present a large-scale work to the former UN Envoy to Cyprus, Oscar Camillion. Painted on an eleven-meter long canvas, the work depicted significant historical incidents that occurred in Cyprus over thousands of years. Both of these friends were members of the Cartoonists' Society, and my acquaintance with cartoonists was a natural consequence of this.

At the time, Hüseyin Çakmak was working on a cartoon magazine called Akrep ("The Scorpion"). Despite all kinds of shortages, he was preparing the magazine to try and make a contribution to the Society, to the country, and to cartoon art in the world. According to Çakmak, magazines like Akrep were either very rarely found, or were not published frequently. It was in this spirit of excitement and enthusiasm that the first issue of Akrep was published.

Çakmak encouraged Kutlu Adalı and me to write for the magazine. Of course, at my young age my amateur stories had a trivial value compared to those of a great writer like Adalı. Yet it was not only Çakmak, but also Kutlu, who encouraged me. He said "you should write"; and "don't be afraid at all - first experiences become the beginnings of extraordinary works." I was proud and honored to have the opportunity to collaborate with such a famous master as Kutlu Adalı. I have now become one of the columnists for the publication issued by the "Cartoonists' Party," an organization which I took the opportunity to name. As he carried the greatest weight in the party, Adalı was the one who determined its ideological stance. It goes without saying that the cartoonists actually acted like a party, that the party's slogan was "Cartoon," and that they put their efforts into trying to unite Cyprus, while at the same time disseminating symbols of respect for labor, democracy, and human rights.

It is impossible to forget Kutlu Adalı's speculations and political analyses, which he articulated every time we crossed the border with him and his wife İlkay Adalı, and which later determined the policies of the Cartoonists' Party. And I couldn't possibly forget the ideas and ideological contributions of Ramiz Gökçe who, like Adalı, was one of the first and most senior

cartoonists of Cyprus. In this party, each individual had a value; and Mr. Gökçe also played a key role in the political history of Cyprus. He came from Famagusta, a town filled with workers from the port, and was naturally among the founders of CTP (the Turkish Republican Party), which was established during the early 1970s. Those who have done research in archives from the 1970s will know that as a one-man party he raised his voice for solidarity at strikes in Famagusta and in other regions. Along with Gökçe, Hüseyin Çakmak, one of the founders of the Cartoonists' Party, became an icon as a result of his cartoons, party activities, and the awards he received. And there was also Musa Kayra, whose philosophy and leading role in modern cartoon art in Cyprus is no less unforgettable.

Actually, Gökçe was among the seniors; his circle and his friends, as well as his works themselves, attest that he was doing script cartoons as early as the 1950s. I first met Gökçe during 1975-76 (that is, after the events of 1974) at the Famagusta Municipality rally, and I appreciated the fact that his was a decent, upstanding voice; afterwards I had the honor of meeting him personally. According to his schoolmates, he had been one of the left-wing radicals of the Turkish Cypriot leadership even during his early years in high school; one of them told me that once, when they had visited one of their Turkish teachers in Turkey, the teacher had asked, "What is Ramiz up to these days? Is he still a dissident?" Like Adalı, Gökçe was one of the party's ideologues who proved that standing up as a dissident was itself of great value.

As the voices against the establishment started to be heard in Cyprus in the 1980s - reflected, for instance, in the creation of the YKP (New Cyprus Party) - the cartoonists made them resonate through their artistic stances. I watched the cartoonists, in the organization they had formed, adopt a stance and a common attitude similar to that of YKP; and this is why I call them a "party" - because while they were engaging in artistic action, they also felt obliged to take political action.

For instance, we saw Susuzlu and Ulubatlı transform their large-scale work titled 3572 Mil Kare (3572 Miles Square) into a protest with the help of the Cartoonists' Society. It was 1988.... After a great deal of long, hard work the painting was completed, and the two artists were going to give it to Oscar Camillion, the UN Envoy to Cyprus, as a present. There were no real reactions before the opening ceremony, which was to

THE "CARTOONISTS' PARTY"

"3572 Mile Square Cyprus" Picture (Detail)

be held at KTÖS (the Turkish Cypriot Teachers' Union). Charles Goulking, the UN spokesman, arrived, ostensibly to preview the painting in an official capacity - but he had really come just to check out what was going on. He was a bit taken aback in front of the portraits of Kavazoğlu and Mişaulis, who had been murdered. But then he got to the final section, which showed Cypriot communities marching with red flags, and I sensed he was in a cold sweat with anxiety at the sight of what appeared to be Communist sentiments.

"What's this? What are these red flags?" he gasped. I immediately translated Goulking's questions, and Susuzlu answered smoothly: "In this painting, red symbolizes friendship and brotherhood." Goulking relaxed. Otherwise, he would have understood from it just what we sensed he had - that there were communist elements there... And he left to go back to headquarters, where no doubt he would report everything to Camillion. I nudged Susuzlu and whispered: "My dear Alper, I don't think this opening's going to happen - we're in big trouble. These guys will freak out at this painting." Hours later, with only a few minutes left before the opening, we were waiting to see if Camillion would show up or not, and then suddenly we were elated as he made his entrance. Camillion - who had previously been the Defence Minister of Argentina - had finally turned up, in his white car with the UN flag on it. And that really was a big deal.

Özker Özgür introduced the event with a speech in English, I made a speech in Turkish that was translated into English, and then Oscar Camillion performed the opening ceremony. After a while, we noticed that a reporter from the BRT channel was wandering around among us, asking Camillion questions and recording his answers. It felt like we were being observed

by an agent from the Palace who was going to report to the Sultan. But there on display was the incendiary point: the images of Kavazoğlu and Mişaulis, the murdered lawyers. And looking at that section of 3572 Miles Square, Camillion asked with great curiosity: "Who are these murdered people?" I answered him without hesitation: "They are Turkish Cypriot lawyers murdered by unknown persons, a Greek Cypriot and a Turkish Cypriot unionist..."

That was the moment when the flames began to flare up; the reporter was already busy recording us.... The painting was given to Camillion, and put in a wooden box to be sent to the UN headquarters where it would be exhibited. Salih Öztoprak took on the responsibility of taking the painting to the UN headquarters at the border the next day. It was just by chance that the transaction was completed and this political act succeeded, because twenty-four hours passed before the government or the regime became aware of the incident, interpreted the tape, and broadcast the news on TV and on the radio. In brief, this is what happened:

The day after the opening, Salih Öztoprak took the painting in his own car to the Ledra Palace checkpoint, and gave it to the UN officials there under the baffled gazes of the Turkish Cypriot police. We heard that from that day on, the Turkish Cypriot police on the border were given strict orders not to let even a bird fly across the border crossing. So the twenty-four-hour delay helped us considerably. It goes without saying that that the President's Office, intelligence officers and the Prime Minister were fuming until midnight that night. The advisors to the Presidency and the Prime Ministry at the time -one of whom today is the prime opponent of the regime, has openly declared his opposition and is a presenter on TV and

THE "CARTOONISTS' PARTY"

1 May Ection Demonstration, 1987, Nicosia-Cyprus... Huseyin Çakmak (Cartoonist), Yasar Ersoy (Theatre Artist) and Alper Susuzlu (Cartoonists)

radio programs- wrote furious articles in the newspapers they were publishing. The painters Ulubatlı and Susuzlu were their targets; and since a border incident had just occurred in Beyarmudu, one of the typical threats they used was the expression "shots will be fired."

The second major incident was the lawsuit charged against Çakmak for a cartoon he had drawn. The cartoon showed the Prime Minister, Eroğlu, together with Turgut Özal, criticizing the close association between Northern Cyprus and Turkey. The Çakmak incident flamed up after the "3572 Miles Square Incident," and we were determined not to let Çakmak get eaten up by the regime. So we decided to establish more contacts with cartoonists overseas through all the artistic and political organizations around the world, and start an international solidarity campaign for Çakmak. (As far as I recall, this coincided with the time when Akrep focused on the same subject.) Outside of Turkey and Cyprus, no cartoonists in the developed countries of the world had ever been convicted on the basis of cartoons they had drawn.

The representatives of the Turkish Cypriot regime, who were praising to the skies the democracy existing in Northern Cyprus, couldn't see any harm in crushing us when we were on our own; and so this situation had to be publicized abroad. Just at this moment, the Cypriot History Conference organized in Berlin (May 1989) by the Green Party of Germany -and aimed at bringing together Turkish and Greek Cypriot intellectuals-presented an excellent opportunity; and I was chosen to carry out the required lobbying there on behalf of the Cartoonists' Party. After we arrived in Berlin, we had two or three meetings with the Greens where I explained the seriousness of the situation and argued that we should take the case to the European Council; a cartoonist in Northern Cyprus had been convicted for a cartoon he had drawn, and if he didn't pay the fine he would be imprisoned. They told me that they would work on the issue and in a short time organize international demonstrations in all the countries in Europe. I advised them that they should keep watching the case closely.

After I returned to Cyprus, I sent out hundreds of letters to other countries with Çakmak and Susuzlu, and we brought the world to its feet. (Susuzlu's ardor shouldn't be overlooked; he is both a successful cartoonist and a friend who put immense effort into making the Society successful. His accomplishments in painting, cartoon art, and theater cannot be underestimated. He is also an internationally renowned party member.) We were going to make UBP (the National Unity Party) and the regime sorry they had been born. In a sense, this was the first confrontation between the intellectuals and the regime, and if as intellectuals we had this situation now, we would certainly have much bigger struggles in the future.

Eventually, that was what transpired. Reactions were piling up, addressed to the leaders of the communities and to Turkey, from all over the world. At the time, Çakmak told us: "when the authorities went to other countries, they were even faced with questions from foreign journalists about the Çakmak issue, and they were saying to their close friends, 'This Çakmak fellow has started to hurt us. Tell the Prime Minister not to be too hard on him!'. We don't know exactly what happened, but the campaign we had started actually resonated around the world. It is a fact that a short time later, Çakmak's name became known worldwide when he received awards from the European Council as well as from the city of Bordigera in Italy. Of course, I'm not claiming that these awards were granted to him solely because of the campaign; they were granted because he is a successful cartoonist.

In the meantime, the continuation of the established status quo was marked by a great deal of corruption, and the Susurluk incident in Turkey was reflected in Cyprus. Adalı, who investigated and deciphered the burglary of St. Barnabas and revealed that official cars were used, and we who backed him up with our cartoons and articles, became the targets of threats, and we began to experience arrests and humiliation at the police stations. This was all part of a game played by the "deep state," and really this time there were serious similarities between what was happening in Cyprus and in south-eastern Turkey. When to divert attention from us, the authorities arrested and banished four students to Turkey because they had protested rising university fees, we started, with Adalı, to work on both issues. This made them even more furious, and every "Susurluk Game" they were playing came out into the open.

And it was a twist of fate that the demonstration the Society organized in May 1996, and in which Adalı and Gökçe also participated, was intended to ensure that Çakmak could get Bordigera's as well as the European Council's Art Award. This was the last demonstration we had with Adalı, who was ruthlessly murdered on 6 July, 1996. While we're on the subject, let me add that Çakmak was banned from going to Europe to collect the awards he had won in 1989 and in the 1990s. Later, in 1996, when representatives from the Council of Europe and the Bordigera Municipality came right up to the border to present him with his awards in the presence of a few of us, cartoonists and writers, we were held back and prevented by policemen armed with guns and batons before the eyes of the European representatives, while the incident was recorded by both the Greek Cypriot and European media.

In my opinion, those who had been demanding recognition and shouting "TRNC, TRNC," reached their all-time low that evening. Our friend Ümit, who lives in southern Cyprus and who had acted as a mediator for this event was treated roughly; and representatives from the Council of Europe were sent away from the border by the authorities, who gave the impression that they represented a military regime, and lowered themselves in the process. Earlier that evening, before those outrages occurred, we had been talking with Adalı about

THE "CARTOONISTS' PARTY"

"Cypriot Cartoon Exhibition, to pass prohibition!" (24 April 1996, Green Line, Cypriot-Turkish Barricade, Nicosia-Cyprus)

the pressures on us. I was telling Adalı, in the company of his wife, that the situation was getting nastier and that I was being harassed by the police even in my school. Based on confidential information I had received, I told him he should be careful, because various forces were conspiring against him. He replied to me and to Mrs. Adalı: "I fear being alone if I flee the country."

...I will never forget what Mr. Gökçe said when the police surrounded us: "You should have welcomed these artists with flowers, but you have greeted them with guns. It's a shame, a real shame." We had no idea that the authorities, with their devious collaborators, were making plans in dark rooms to murder us. I recall Mr. Adalı telling them: "I will break my pen, but I will not break my neck in front of you; I am not afraid of you." He was a courageous and determined member of our party. It was due to his and Ramiz Gökçe's morale that we stood firm. Nor can we forget the skill of our friends Serhan Gazioğlu, Hüseyin Çakmak, Musa Kayra, Alper Susuzlu, Cemal Tunceri, Mustafa Tozaki, Bertan Soyer, Erdoğan Baybars, Mehmet Ulubatlı and Arif Albayrak -and many more, to whom I apologize for not being able to remember their names right now- whose cartoons expressed a universal consciousness and conscience. And I would like to pay my respects here to a number of lost, living, and dead friends who were never daunted by circumstances, for their help, and for what they brought to world cartoon art as well as to our own, local cartoon art; I hope they will forgive me for not mentioning all of them by name.

I have only written down here what I remember of the Cartoonists' Party; I can't recall at present all of their numerous

other experiences of adventure, pressures, even danger, and sorrow. And it would have taken more than ten pages to describe all the pain and trouble we experienced; how many times we applied to the Office of Minority Affairs at the Foreign Ministry to participate in joint exhibitions in the south of Cyprus and were turned down; how even the occasional positive decisions we got from them were then reversed at the last minute at the Ledra Palace checkpoint; how many hundred of times we returned to Famagusta from the checkpoint after being humiliated and insulted by some of the police officials (I say "some," since I know that some of them didn't approve of what was being done) because of the applications we had made... .

So what I've described here is only a small fraction of the events that occurred. In any case, it's hard to reminisce about things we went through a decade ago. Believe me, if the Turkish Cypriot community or the Cyprus Issue has evolved to a certain stage today, it was greatly aided in this development by the Cartoonists' Party. Two of the heroes I have mentioned, Kutlu Adalı and Ramiz Gökçe, are not with us today, and they will not be forgotten, either by the history of cartoon art, or by history itself. The story of these historic struggles and the contributions of the Party will some day be written; what I have tried to do here is simply provide an outline for what should be written in the future. When a struggle is underway, those who put their efforts into it shape history itself; and the accomplishments of the Cartoonists' Party in transforming our society will continue to live on as part of our history.

(Translation: Nilay Ertuğalp)

NEW SCORPION

INTERNATIONAL CARTOON AND HUMOR MAGAZINE (SEPTEMBER 2006) YEAR:4 ISSUE: 50

Gençlik ve Spor Bakanlığı ile Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği Tarafından Düzenlenen **1. GENÇLER ARASI KARİKATÜR YARIŞMASI ÖDÜL TÖRENİ YAPILDI**

24 Ağustos 2006 (Lefkoşa-Tak Ajansı) Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı Gençlik Dairesi ile Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği'nin işbirliğinde düzenlenen "1.Gençlerarası Karikatür Yarışması"nda dereceye girenlere ödülleri, AKM'nde düzenlenen törenle verildi.

Gençlik Dairesi Müdürü Mustafa Özgü'nün yarışma hakkında bilgi verdiği açılış konuşmasıyla başlayan törende, sırasıyla K. T. Karikatürcüler Derneği Başkanı Hüseyin Çakmak ve Gençlik ve Spor Bakanı Özkan Yorgancıoğlu birer konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından dereceye girenlere ödülleri verildi.

Gençlik ve Spor Bakanı Özkan Yorgancıoğlu, konuşmasında, gençlerin karikatüre ilgisini artırıp yaratıcı olmasını sağlamak adına bu tip etkinlikler düzenlemenin önemine işaret ederek, bir süre önce de müzik yarışması düzenlediklerini söyledi.

Amacın gençlerin kendilerini geliştirmesi olduğunu vurgulayan Yorgancıoğlu, ilk kez düzenlenen bu yarışmaya katılmanın bir cesaret işi olduğunu belirtti. Yorgancıoğlu, gelecek yıl çok daha fazla gencin, çok daha fazla eserle yarışmaya katılması temennisinde bulundu.

Gençlik Dairesi Müdürü Mustafa Özgü de, bu yıl ilk kez düzenlenen yarışmayı geleneksel olarak tekrarlamayı düşündüklerini söyledi. Karikatür kursları düzenlemeyi ve ilgilenen gençlere karikatür eğitmenleri başkanlığında kurs vermeyi planladıklarını kaydeden Özgü, "amacımız yeteneklerini daha ileri taşımalarına yardımcı olmak" dedi.

K. T. Karikatürcüler Derneği Başkanı Hüseyin Çakmak ise, böyle bir yarışma düzenlediği için Gençlik ve Spor Bakanlığı'na

ve emeği geçen herkese teşekkür ederek başladı. Konuşmasında, önceleri umut verici bulmadığı katılımda, ilerleyen günlerde gerekli potansiyeli gördüğünü söyledi.

Yarışmada verilen ödüllerin bir ölçü ve ustalık derecesi olmadığını, etkinliğin herşeyden önce kültürel bir aktivite olduğunu vurgulayan Çakmak, "ülkemizde henüz karikatür sanatına gereken önem verilmiyor, ancak bu sanatın daha iyi bir düzeye gelmesi için elimizden geleni yapacağız. Karikatürle ilgilenen gençlere de her türlü desteği vereceğiz" şeklinde konuştu.

"12-15 yaş grubu" ile "16-20 yaş grubu" olmak üzere 2 kategoride gerçekleşen yarışmaya 46 katılımcı, toplam 69 eserle katıldı.

"12-15 yaş grubu" kategorisinde birinciliği Mustafa Zaimağaoğlu, üçüncülüğü de Mehmet Alpdoğan kazandı. Bu kategoride ikinciliği elde eden yarışmacının, yarışmanın 1. kuralı "KKTC vatandaşı olma" şartına uymadığı gerekçesiyle ödülü iptal edildi. 12-15 yaş grubunda, Ayşe Yalnız ile Mehmetcan Soyloğlu'na özel ödül verildi.

"16-20 yaş grubu" kategorisinde ise, Sadi Kızılaşahin birinci, Gülnur Yazgın ikinci, Mira Azizoğlu üçüncü oldu. Bu kategoride Güven Somer ve Gülşen Bayraca'ya başarı ödülü verilirken, Handan Evre ve Necmi Alpdoğan da özel ödüle layık görüldü.

12-15 yaş grubu kategorisinde birinci gelene 300 YTL, üçüncü gelen 100 YTL; 16-20 yaş grubu kategorisinde ise, birinciye 500 YTL, ikinciyeye 300 YTL ve üçüncüye 200 YTL'lik para ödülü verildi. Yarışmaya katılan eserleri içeren bir de albüm hazırlandı.

YENİ AKREP

SAHİBİ: AKREP YAYINCILIK. GENEL YAYIN YÖNETMENİ: HÜSEYİN ÇAKMAK.

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSA KAYRA.

WEB SAYFASI YÖNETMENİ: EKREM ERDEM

ADRES: KIBRIS TÜRK
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
POSTA KUTUSU: 87
NICOSIA-CYPRUS
E-MAIL: yeniakrep@kibris.net
WEB PAGE:
<http://yeniakrep.kktc.net>